

бува да бѣдѣтъ достойни чловѣцы, които да ся бойтъ отъ Бога, да сѣ истиннолюбци, чловѣцы, които да ненавиждатъ сребролюбіе-то, иждри, правосѣдни и беспристрастни.

4. Тѣ трѣбува да наказуватъ виновны-ты, и да ободряватъ добры-ты, и да защищаватъ животъ-тѣ, права-та и особенностъ-тѣ на всякого; и така ще бѣдѣтъ страхъ на злодѣйцы-ты, и похвала на добротворцы-ты. Тогава правителство-то ще благоденствува, и народъ-тѣ ще бѣде честитъ и радостенъ.

5. Нека да помнѣтъ управители-ти, че тѣ трѣбува да дадѣтъ отвѣтъ на Бога, великій-тъ управитель на всички-ты.

— — — 0 — — —

б. Дѣлжности на народъ-тѣ.

Рим. 13; 1—14.

П. Като управители-ти сѣ слугы Божіи за наше-то добро, ные дѣлжны ли сме да гы почитаме ?

От. Дѣлжны сме. “ Почитайте всички-ты : обычайте братство-то : бойте ся отъ Бога; *почитайте царь-тѣ.* „ 1 Пет. 2; 17 : Прит. 24; 21.

П. Позволено ли ни е да злословимъ и хулимъ начало-то ?

От. Не е. “ *Да не кълнешь царь-тѣ* нито съ мысль-тѣ си „ (Екк. 10; 20). “ *Да не зло-*